

Preken 26. april 2009 I Fjellhamar kirke.

2.s e påske og samtalegudstjeneste for konfirmanter

Kapellan Elisabeth Lund

Det står skrevet i evangeliet etter Johannes i det 10. Kapittel:

Jeg er den gode gjeteren.

Den gode gjeteren gir sitt liv for sauene.

Men den som er leiekar og ikke gjeter, og som selv ikke eier sauene, han forlater dem og flykter når han ser ulven komme, og ulven kaster seg over dem og sprer flokken.

For han er bare leiekar og har ingen omsorg for sauene.

Jeg er den gode gjeteren. Jeg kjenner mine, og mine kjenner meg, slik som Far kjenner meg og jeg kjenner Far.

Jeg gir mitt liv for sauene.

Jeg har også andre sauer, som ikke hører til denne flokken.

Også dem må jeg lede.

De skal høre min røst, og det skal bli én flokk og én gjeter.

Slik lyder Herrens ord.

Er du en av flokken?

Jesus sammenligner seg selv med en god gjeter, altså en som passer på sauer, og oss sammeligner han med sauer. Vi er en saueflokk.

Jeg må jo innrømme at jeg ikke umiddelbart liker det så godt. Verken å bli sammenligna med en sau eller å bare være en av flokken liksom.

Kunne ikke Jesus heller sagt at han var den gode løvetemmer eller noe sånt?

Vi kan fort bli litt skeptiske til at noen liksom skal lede oss som om vi var en dum flokk med sauer. Vi liker kanskje best å klare oss sjølv. Kanskje vi tenker at ingen har noe med å fortelle meg hvordan jeg skal leve, eller bestemme over meg på noen måte. Vi vil være selvstendige, og kanskje vise verden at vi er helt spesielle. At vi ikke er som alle andre. Vi er ikke en av flokken.

Vi er moderne mennesker. Vi vet mye om livet, tror vi iallfall.

Vi har lært å tenke sjæl og mene.

Vi som lever i Norge nå er jo ikke heller vant med gjeterne. Ikke for sauer en gang. Sauene i Norge går og beiter for seg selv de. Uten at noen passer på dem. Det går jo av og til bra det.

Og vi er kanskje også redd for at de som tilbyr seg å være gjeterne, eller ledere, for oss skal vise seg å være maktsyke folk som er ute etter å prakke på oss sine meninger, eller som bare vil tjene penger på oss.

Vil du være en av flokken?

Jeg vil iallfall ikke være en av flokken til en maktsyk og selvopptatt fyr som vil lede meg for å oppnå noe for seg selv.

Og det er akkurat sånne ledere Jesus advarer mot. Han kaller dem leiekarer. En som leies inn for å passe på sauene. Han gjør det bare for pengene, og stikker av med en gang ulven kommer. Han vil ikke risikere noe for sauenes skyld, for han har ingen omsorg for dem.

Da står sauene der alene. Med ulven.

Jeg er den gode gjeteren, sier Jesus. Jeg gir mitt liv for sauene.

Jeg liker som sagt ikke tanken på å være en sau, men jeg liker tanken på å bli passa på av en som bryr seg så mye om meg at han heller vil dø enn at jeg skal bli angrepet av ulven.

Jeg liker ikke tanken på at noen, sånn uten videre, skal komme og bestemme over meg. Men jeg liker tanken på å bli leda av Jesus. Av han som faktisk har dødd for meg.

Jeg skal prøve å forklare hvorfor.

I den teksten jeg leste, er Jesus egentlig litt kryptisk. Det er et av flere steder i Bibelen der han sier: Jeg er...et eller annet. Jeg er den gode gjeteren for eksempel.

Dere vet kanskje at det nye testamentet, der denne teksten står, egentlig er skrevet på gresk. Der står det *egå eimi*. Det betyr Jeg er.

I det gamle testamentet blir Gud kalt Jahve. Det er navnet på Gud. Det er hebraisk, og det betyr Jeg er. Gud omtalte seg selv som Jeg er, eller Jahve. Henger dere med?

Når Jesus sier Jeg er... den gode gjeteren, forteller han oss også at han er Gud. Han er den som har skapt verden, den som har skapt oss.

Uansett om du hang med på det, eller ikke, så kan du kanskje bli med på at det er noe helt annet å bli leda av han som har laget deg. Han som har skapt deg sånn du er, og som vet hvorfor du er akkurat sånn. Han som vil hjelpe deg med å finne ut av hva du er ment til.

Da vi ble døpt ble vi tegna med et kors. Vi fikk et usynlig merke tegna på oss. Et kors som ble tegna fra panne til bryst og fra skulder til skulder. Det merket blir aldri borte. Det er et merke som han som har skapt oss, han som har lagd oss, har satt på oss. Det er et tegn på at vi tilhører ham. Vi er med i flokken hans.

Men så har kanskje noen av oss tenkt at det gidder vi ikke, vi vil klare oss sjøl eller vi tror ikke på Jesus, eller så har vi liksom bare drevet litt bort fra flokken. Hvis du er en av dem, er jeg sikker på at Jesus er ute og leter etter deg. For det er en sånn gjeter han er. En som ser at du er helt spesiell. Du trenger ikke å bevise det. Sånn er du skapt.

Han spør om du vil bli med tilbake til flokken. Der det er mat for sjela, hvile, fred, omsorg, fellesskap, godhet og miskunn. Og fordi Jesus ikke er noen sånn autoritær og maktsyk leder, er det absolutt lov å tenke sjæl og mene selv om vi er en av flokken. Det er jo han som har skapt oss med fornuft.

Jeg er den gode gjeteren, sier Jesus. Jeg kjenner mine, og mine kjenner meg.

Jeg hørte en som hadde vært på ferie i Israel.

Han fortalte at han var ute og gikk tur et stykke utenfor Jerusalem. Da gikk han opp på en liten høyde utenfor byen der han hadde god utsikt over en dal som lå mellom flere slike høyder. Og i bunnen av den dalen lå det en stor dam.

Det var veldig fin utsikt der, så mannen ble stående en stund å se ut over denne dalen. Plutselig hørte han noen sauer som brekte, og så fikk han øye på hodet til et lite lam som stakk fram over en åskant på den andre siden av dalen. Etter hvert kom det mange sauer fra alle kanter, og alle sammen gikk ned til dammen i bunnen av dalen. Der gikk de om hverandre og brekte og drakk av vannet.

Når alle sauene hadde kommet seg ned til dammen, så mannen at det var flere gjeterer der. Alle gjeterne hadde tatt med seg hver sin saueflokk ned til vannet så de skulle få drikke. Mens sauene drakk seg utørste stod gjeterne og pratet litt sammen. De sto der lenge. Men endelig så det ut til at de ble ferdige, de vinket til hverandre og gikk hver sin vei.

Nå får de litt av en jobb, tenkte mannen. Mens gjeterne prata hadde nemlig han lagt merke til at de forskjellige saueflokkene hadde blandet seg skikkelig godt sammen. Og alle sauene så helt like ut.

Det kommer til å ta temmelig lang tid for gjeterne å finne igjen sauene sine nå, tenkte mannen. Men da skjedde det noe rart. Mens gjeterne gikk hver sin vei, begynte de å rope på sauene sine, og en etter en gikk sauene ut av den store flokken og fulgte etter den gjeteren som eide dem. Alle sauene som var der kjente stemmen til gjeteren sin så godt at de kunne skille den fra de andre gjeternes stemmer.

Det er mange stemmer som roper på oss. Mange som vil ha vår oppmerksomhet. Så hvis det vi egentlig vil er å ha Jesus som gjeter gjennom livet, hvis det vi egentlig vil er å være en av flokken hans, er det viktig å bli kjent med stemmen hans.

Det blir vi når vi bruker tid sammen med Jesus, når vi for eksempel leser om ham i Bibelen, snakker med ham, kommer hit i kirken eller snakker med andre om ham.

Vil du være en av flokken?

Den flokken det er snakk om blir leda og passa på av en gjeter som ikke behandler noen av oss som en av flokken. Han er tvert imot en ekspert på å hente fram mer og mer av den vi er ment å være. Og han er en gjeter, en Gud, som elsker oss så høyt at han faktisk gikk i døden for oss.

Lytt etter stemmen hans, og følg ham på veien mot det sanne Livet.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige ånd, som var og er og blir én sann Gud fra evighet til evighet